

སྤོང་མག་ལོ་སྐྱེལ་སྐོན་པོ་ནོ་ནོ་རྟ་མགྱིན་རྣམ་རྒྱལ་དམག་དཔོན་དུ་[བ]སྐྱོན་ཏེ། ལ་དུགས་སྟོན་ཤམ་གྱི་དམག་ཉིབ་སྐྱལ། ལུ་རིག་
 གི་དམག་དང་བཅས་སྐྱེ་རིས་སྐྱེ་དབང་འཇུག་སྐབས་སུ། རོ་ནོ་བསྟན་འཛིན་མི་གསུམ་བརྒྱ་དང་བྱས(= བཅས)་སྐྱུག་ནས། རྒྱུན་ལ་སྟེ་
 ཟུང་ལ་སོང་ནས། མོས་ནིའི་ཉ་དེ་སྐལ་མོབ་མ་ཐག་[དུ་]། གུ་རོའི་འཕྲོག་རྒྱུད་ནས་སྐྱེ་རིས་མར་མཚོང་སར་སྐྱེ་བསྟན། ཚོ[ས་]
 བརྒྱད་ཉིན་ཁན་ཀ་ཚར་དགན་བཏང་བའི་བར་དུ། སྐྱེ་རིས་མཁར་ནང་ནས་ཉིན་མཚོངས་པ་བྱུང་བར། རོ་ནོ་བསྟན་འཛིན་ཉམ་ང་
 5 མེད་པ། དག་མོག་རལ་གྱི་གཏོན་ནས། མར་མཚོངས་པས། མི་གཅིག་གི་ལམ་དུ་བཀྱུམས། དེའི་འཇུག་དབང་བཀྱེ་བས། སྐལ་ཉི་
 གཞུལ་མམ་ནས། ཁན་ཀའི་ནང་དུ་ཕོས་ཏེ། རི་བྱ་གཏོལ་མེད། རྣ་འགྲམས་བཏང་སྐབས། ཞམ་མད་ཤས་བཟང་སྐྱིག་བྱས་པས།
 སྐྱེ་རིས་སྐྱེ་མཁར་དཔོན་བཞགས་ན[ས]། དམག་བྱིངས་བྱིར་ལོག་པ་དང་། རར་དུ་ཡོད་པ་རྣམས་ཚད་ལ་ཚེས། དེ་རྗེས་སྐྱེ་ཡོང་བའི་
 ལམ་པར་བཅད་དེ། དག་སྐྱིག་རྒྱ་འབྲས་ལ་མི་བརྗེ་བའི། ཞམ་མད་ཤས་རང་རེའི་དམག། སོད་པ། རྩ་ཤོད་པ། ཁ་སྐྱེ་ལུ་པ། ཚོར་
 འབར་པ། ལྷུ་ར་པ་བཅས་མི་གངས་བརྒྱ་སྐོར་རྣམས་ཁེར་སོང་བ་ལ། རོ་ནོ་བསྟན་འཛིན་འདི་པ་སྐོ་སྐྱབས་ཚེ་བ་བཅས་རང་སྐོག་
 10 སྐོས་བཏངས་ཀྱི་མི་རྣམས་གཏོན་པའི་བྱིར་ཁ་སྐྱེ་ལུ་ར་རྣམས་ཀྱི་བར་དུ་འཇུགས་ཏེ། སྐར་རོར་མི་ཚར་གསུ[མ]་བཏངས་པར།
 ཉི་དག་ཐབས་སྐོ་དུ་མའི་སྐོ་ནས། རང་རེ་མི་རྣམས་གཅིག་ཀྱང་མ་ལུས་པ། མོས་ལྷུ་སྐོན། རང་ལུལ་ཁོངས་པའི་ཉམས་སྐྱོག་བྱལ་
 བ་ནི། ཡིད་ཅན་ཀྱན་གྱིས་རིག་པ་ལྟར་དང་། གཞན་ཡང་སྐྱེ་བར་གསུམ་དུ་ཁ་ཅོམ་ཚོག་ཅོམ་མ་ཡིན་པར། ཉི་དག་གི་ཉམས་སྐྱོག་
 གཞན་འགན་མེད་པ། རིམ་ཅན་སྐལ་བའི་མཆུད་རྟེན། ཁོ་པར་བདག་རྒྱུན་མཛོད་དགོས་འོས་སྐྱེ་བལ་པ་བཅས། །

TRANSLATION

Now listen to my tale of the superior and pure services rendered in former times and also later by No-no Bsod-nams-bstan-hdzin, warden of Ldum-ra. 'A-zam-khan, the chief of Si-dkar, and Ma-ma Sul-tan, his wa-zir, did not agree. The chief 'A-zam-khan left the castle of Si-dkar, bowed before the king of La-dvags and earnestly implored [him], 'Kindly send me an army!' Then from here the minister Ga-ga Tshe-dban-don-grub [was sent] with a great army.

The army was raised on the third day of the sixth month of the Water-Mouse year (c. 1792 A.D.); and on its arrival at Tin-sgan it united with the armies of Bu-rig. A council of war was held, [as follows]:—'If now in the time of great heat and high water we should enter into war, we shall [not] succeed in the lands of the enemies.' And it was given up. Only, for the sake of giving some training to the respective soldiers, the armies were occasionally summoned. During this [time of] waiting No-no Bstan-hdzin, Rig-hdzin, the minister of Bde-skyid, and the elders of Lte-ba-Tin-sgan, went [to Kha-pu-lu] as messengers. When they arrived at Sur-mo-hbrog, the chief and the wa-zir of Kha-pu-lu, as well as 'A-zam-khan, chief of Si-dkar, boiled with anger. They said, 'Having raised an army, you must not come! It is not your intention to come as messengers!' Although they opposed for about ten days, No-no Bstan-hdzin, through many contrivances, brought their minds to reason, and it was agreed that for several years there should not be any warfare.

In the Wood-Mouse year (c. 1804 A.D.) the minister Tshe-dban-don-grub and Ga-ga Rdo-rje were both appointed generals. The forces of Upper and Lower Mañ-yul,